

РЕШЕНИЕ

№ 7997

гр. София, 07.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **3483** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез юриконсулт Д. срещу Решение № 652 от 05.02.2024 г., постановено по НАХД № 20231110205845 по описа за 2023 г. на СРС, 94-ти състав, с което е отменен Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № [ЕГН], издаден от касатора, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. на "Ка-Спийд" ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв. за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, във връзка с чл. 63 ЗАНН. Касаторът счита, че СРС неправилно е приел, че законодателят не е предвидил възможност за ангажиране на административнонаказателна отговорност по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. с издаването на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови решение, с което да потвърди издадения електронен фиш като правилен, обоснован и законосъобразен.Претендира юриконсултско възнаграждение съгласно чл. 63д, ал.4 от ЗАНН, вр. с чл. 37, ал.1 от

Закона за правната помощ (ЗПП), в размер, определен съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не изпраща представител.

Ответникът "Ка-Спийд" ЕООД, чрез пълномощника си адв. Л., в писмен отговор излага становище за неоснователност на касационната жалба, съответно за правилност на оспорения съдебен акт, като моли същото да бъде оставено в сила. Претендира разноски. В съдебно заседание, чрез адв. Л., моли касационната жалба да бъде оставена без уважение. Прилага списък с разноски и доказателства за плащане.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор М., моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 652 от 05.02.2024 г., постановено по НАХД № 20231110205845 по описа за 2023 г. на СРС, е отменен Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № [ЕГН], с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. на "Ка-Спийд" ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв. за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

За да постанови обжалвания съдебен акт, СРС е установил от фактическа страна, че на 23.02.2021 г., около 12:11 ч. влекач марка „Скания“, модел „P450“ с рег. [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса 19 000, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 40 000, с ползвател „Ка - Спийд“ ЕООД, се движел на територията на Столична община по път А-6, км 50+427, с посока нарастващ километър. Пътят бил включен в обхвата на платената пътна мрежа. За посоченото пътно превозно средство не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП., като за ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението било установено с техническо устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, което се намирало на път А-6, км 50+427, между разклона за [населено място] и пътен възел „И.“.

За установеното нарушение бил издаден ЕФ № [ЕГН] за нарушение на разпоредбата на чл. 102, ал. 2 ЗДвП., съобразно утвърден образец на електронен фиш, по силата на който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП. на дружеството-собственик на ППС била наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС от правна страна е приел, че обжалваният електронен фиш съответства на утвърдения образец от Управителния съвет на АПИ на основание чл. 189ж, ал. 1 изр. последно ЗДвП. Съдът е приел, че в електронния фиш не са посочени всички елементи от състава на нарушението и обстоятелствата по извършването му, като не е посочено ясно и конкретно мястото на извършване на нарушението, с което е ограничено правото на защита на жалбоподателя. Счел е, че и предвидената санкция превишава многократно размера на дължимата „тол такса“.

Предвид установеното съдът намира, че при преценка на събраните доказателства не

са допуснати нарушения. Въззивният съд е обсъдил всестранно, обективно и пълно всички доказателства по делото.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Към датата на извършване на процесното нарушение законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП., поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл. 189е, ал.1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят. По същия категоричен начин, следващата разпоредба на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП. постановява, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение.

Настоящият състав счита, че следва да намери приложение чл.2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 и че в случая едва след уведомяване от страна на доставчика на електронна услуга за събиране на пътни такси на собственика и ползвател на ППС относно отстраняване на техническата нередовност в бордовото устройство и при проявено бездействие от ползвателя на услугата, е следвало да се пристъпи към ангажиране на АНО на водача на процесното ППС, като последвалата нормативна уредба в сила от 01.01.2024 г. в чл. 10б, ал.7-9 от ЗП съобразява това изискване. В случая не се установява, нито се твърди това уведомяване да е било предприето и да е предложена възможност за отстраняване на нередовността, преди

да се образува административнонаказателно производство.

Въззивният съд е изложил подробни мотиви в тази връзка, които се споделят от настоящата касационна инстанция (, вр. чл. 221, ал. 2 АПК).

Водим от изложеното при служебната проверка, не се установиха въведените от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Решението на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

По тези съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, основателно и доказано е искането на ответника за присъждане на разноски в общ размер на 1 300 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение пред настоящата касационна инстанция в размер на 650 лева и 650 лева за изготвянето и подаването на отговор на частна жалба с вх. № 21576/01.07.2024 г. срещу Определение № 8422/12.06.2024 г. на АССГ. С оглед фактическата и правна сложност на делото, активното участие на защитника в производството не се споделят възраженията за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд – София град, I-ви касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 652 от 05.02.2024 г., постановено по НАХД № 20231110205845 по описа за 2023 г. на СРС, 94-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Ка - Спийд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя К. Б., сумата в размер на 1 300 (хиляда и триста) лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.